

Niedziela Palmowa (A)

Tekst Ewangelii (Mt 26,14—27,66): Wtedy jeden z Dwunastu, imieniem Judasz Iskariota, udał się do arcykapłanów i rzekł: «Co chcecie mi dać, a ja wam Go wydam». A oni wyznaczyli mu trzydzieści srebrników. Odtąd szukał sposobności, żeby Go wydać.

W pierwszy dzień Przażników przystąpił do Jezusa ucniowie i zapytali Go: «Gdzie chcesz, żebyśmy Ci przygotowali Paschę do spożycia?» On odrzekł: «Idźcie do miasta, do znanego nam człowieka, i powiedzcie mu: "Nauczyciel mówi: Czas mój jest bliski; u ciebie chcę urządzić Paschę z moimi uczniami"». Uczniowie uczynili tak, jak im polecił Jezus, i przygotowali Paschę.

Z nastaniem wieczoru zajęli miejsce u stołu razem z dwunastu. A gdy jedli, rzekł: «Zaprawdę, powiadam wam: jeden z was mnie zdradzi». Bardzo tym zasmuceni zaczęli pytać jeden przez drugiego: «Chyba nie ja, Panie?» On zaś odpowiedział: «Ten, który ze Mnie ręką zanurza w misie, on Mnie zdradzi. Wprawdzie Syn Człowieczy odchodzi, jak o Nim jest napisane, lecz biada temu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy będzie wydany. Byłoby lepiej dla tego człowieka, gdyby się nie narodził». Wtedy Judasz, który Go miał zdradzić, rzekł: «Czy nie ja, Rabbi?» Odpowiedział mu: «Tak jest, ty».

A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, położył i dał uczniom, mówił: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówił: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. Lecz powiadam wam: Odtąd nie będzie już pić z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będzie z wami

«Czy Ty jeste? królem ?ydowskim?»

Rev. D. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj zostajemy zaproszeni do kontemplacji a, do której zostajemy zaproszeni, dotyczy stylu królewsko?ci Chrystusa Zbawiciela. Jezus jest Królem, a ostatni? – w rzeczy samej - niedziel? roku liturgicznego obchodzimy jako dzie? Pana Naszego Jezusa Chrystusa Króla Wszech?wiata. Tak, On jest Królem, ale jego królestwo to «Królestwo prawdy i ?ycia, Królestwo ?wi?to?ci i ?aski, Królestwo sprawiedliwo?ci, mi?o?ci i pokoju» (Prefacja o Jezusie Chrystusie, Królu Wszech?wiata). Zdumiewaj?ca to królewsko??! My ludzie, z nasz? doczesn? mentalno?ci? nie jeste?my do tego przyzwyczajeni.

Król dobry, ?agodny, któremu dobro dusz le?y na sercu: « Królestwo moje nie jest z tego ?wiata» (J, 18,36). On pozwala. Na wzgardliwe i kpiarskie: ‘Czy Ty jeste? królem ?ydowskim?’ Jezus odpowiedzia?: ‘Tak, Ja nim jestem’ (Mt 27,11). I jeszcze wi?cej kpiny: Jezus jest porównywany z Barabaszem, a zgromadzony lud ma wybra? wolno?? dla jednego z nich: «Którego chcecie, ?ebym wam uwolni?, Barabasza czy Jezusa, zwanego Mesjaszem?» (Mt 27,17). I ... wol? Barabasza! (cf. Mt 27,21) A... Jezus milczy i sk?ada siebie w ofierze ca?opalnej za nas – os?d?my Go!

Kiedy nie tak dawno temu przyby? do Jerozolimy, ze szczerym entuzjazmem « ogromny tłum s?a? swe p?aszcze na drodze, inni obcinali ga??zki z drzew i ?cielili na drodze. A tłumy, które Go poprzedza?y i które sz?y za Nim, wo?a?y g?o?no: Hosanna Synowi Dawida! B?ogos?awiony Ten, który przychodzi w imi? Pa?skie! Hosanna na wysoko?ciach! » (Mt 21, 8-9). Ale teraz ci sami krzycz?: «Na krzy? z Nim! Namiestnik odpowiedzia?: Có? w?a?ciwie z?ego uczyni?? Lecz oni jeszcze g?o?niej krzyczeli: Na krzy? z Nim! » (Mt 27, 22 – 23). «Czy? króla waszego mam ukrzy?owa?? Odpowiedzieli arcykap?ani: Poza Cezarem nie mamy króla» (J 19,15).

Ten Król nie narzuca si?, On si? ofiarowuje. Jego królewsko?? przeni?knieta jest duchem s?u?by. «Przychodzi za? nie z dum? i z przepychem, jak ten, co chciwie szuka s?awy. On nie b?dzie si? spiera? ani krzycza? i nikt nie us?yszy Jego g?osu. B?dzie natomiast cichy i ?agodny (...) Na?ladujmy tych, co wyszli Mu na spotkanie, ale nie w ten sposób, by s?a? na drodze ga??zki palm i oliwek oraz k?a?? kosztowne szaty, lecz my sami, jak tylko mo?emy, roz?cielmy si? na ziemi» (?wi?ty Andrzej z Krety, biskup).

Myśli na dzisiejszą Ewangelię?

-

„Jezusa, który był bez grzechu dla ciebie ukrzyżowano, a ty nie chcesz dać się ukrzyżować za Tego, którego za ciebie ukrzyżowano? Nie okazujesz Mu miłości, bo ją pierwszej otrzymałeś?, lecz oddajesz Mu miłość, sprowadzając do Ciebie Temu, którego dla ciebie przybito do krzyża na Golgocie”
(Święty Cyryl Jerozolimski)

-

„W taki sam sposób, jak wjechał do Jerozolimy, pragnie wejść do naszych miast i do naszego życia. Tak jak opisuje to Ewangelia, że przybył na zwykłym osiołku, tak też przychodzi do nas w pokorze, ale przychodzi „w imieniu Pana”” (Franciszek)

-

„(...) Oto "Król chwalebny" (Ps 24, 7-10) wchodzi do swojego Miasta, "jedzie na osiołku" (Za 9, 9). Nie zdobywa Córy Syjonu, która jest figurą Jego Królestwa, podstępem czy przemocą, lecz pokorą, która świadczy "o prawdzie" (J 18, 37). Dlatego poddany mi Jego Królestwa w tym dniu są dzieci i "ubodzy Boga", którzy pozdrawiają Go, jak obwieścili Go aniołowie pasterzom (...)"
(Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 559)